

Mușcături mici, probleme mari

Bolile de căpușă în Europa

Căpușele nu cauzează boala direct, dar căpușele infectate, pot transmite agenți patogeni prin mușcături și astfel determină boala la oameni.

Căpușele sunt ectoparaziți mici (paraziți externi, 0.5–15 mm). Ele depind de o gazdă (păsări, mamifere) pentru a se putea dezvolta și reproduce. Căpușele se hrănesc și pe oameni.

Răspândirea căpușelor în Europa

Bolile de căpușă sunt endemice în Europa

A. *Ixodes ricinus* are nevoie de o umiditate de cel puțin 80% și este observată pe teritoriul Europei, mai ales în păduri umbroase de foioase/mixte.

B. *Hyalomma marginatum* preferă un climat mediteranean (cald și uscat). Speciile sunt prezente în sudul și estul Europei.

A Borrelioza Lyme este cea mai prevalentă boală transmisă prin căpușă în Europa. Poate afecta sistemul nervos, iar aproape 10% din persoanele infectate pot prezenta o tulburare a sistemului nervos central. Boala Lyme se poate trata cu antibiotice.

A Virusul Encefalitei de căpușă (ETC)
Determină inflamație cerebrală la aproximativ 25% din persoanele infectate.

Este disponibil un vaccin pentru ETC.
ETC reprezintă tot mai mult o problemă în Europa deoarece a crescut incidența ETC în unele zone de risc.

B Virusul febrei hemoragice de Crimeea-Congo (FHCC)

Este un agent patogen emergent în Europa.

Epidemiile de FHCC au

o rată de fatalitate a cazului între 5% și 40%.

Nu există o terapie validată și nici un vaccin sigur.

Ciclul de viață al unei căpușe*

Transmiterea bolii poate apărea primăvara târziu, vara, și chiar toamna

Vegetația solului

depinde de gradul de **umezeală**

și este importantă pentru populația de căpușe

Temperaturile în creștere

pot accelera ciclul de viață a căpușei.

Căpușele se pot adapta

la temperaturi sub-zero grade.

Un înveliș de zăpadă poate ușura

supraviețuirea căpușei peste iarnă,

prin prevenirea înghețului repetat.

Ciclul de viață a unei căpușe* este de obicei completat în **doi până la trei ani,**

dar poate fi mai scurt în condiții climatice optime

și dacă există, din abundență, gazde potrivite.

Căpușele trec prin **patru stadii de viață:**

ou, larvă, nimfă și adult.

Căpușele trebuie să ia **o masă de sânge**

pentru a pierde cuticula,

a trece la stadiul următor de viață

și a produce ouă.

În timpul ultimelor două stadii,
căpușele **pot mușca oameni** și pot transmite boala.
Ouăle sunt lăsate de obicei primăvara
și produc larve la 2-4 săptămâni mai târziu.
Larvele se hrănesc pe șoareci, păsări și alte animale mici,
în timpul verii și toamnei timpurii.
Nimfele se hrănesc pe animale mici
cum sunt rozătoare și păsări,
în timpul primăverii și verii.
Căpușele adulte se hrănesc și parazitează
animale mari cum este căprioara.
Primăvara, căpușa femelă adult își lasă ouăle,
și completează ciclul de viață.

* Exemplul descrie ciclul de viață
pentru *Ixodes ricinus*

Căpușele adulte preferă
gazde mai mari, cum este căprioara.
Gazdele pot transporta căpușe
pe distanțe foarte mari.

Oamenii sunt gazde secundare
și devin **gazde** - finale
în ciclul de viață al căpușelor.
Mușcăturile de căpușă
pot fi evitate prin
măsuri de protecție.

Traducere realizată de:

Institutul Național de Sănătate Publică, Centrul Regional de Sănătate Publică Timișoara.

Contact: Secția de Evaluarea și Promovarea Sănătății seps.timisoara@insp.gov.ro